

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2017 roku do tut. Sądu Okręgowego z Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej wpłynął akt oskarżenia przeciwko L. M. (1) oskarżonemu o to, że w dniu 21.07.2016r. w B., działając jako członek zarządu (...) S.A., wprowadził w błąd J. W. oraz W. W. (1), zajmujących stanowiska odpowiednio dyrektora i wicedyrektora w przedsiębiorstwie PHU (...), co do zamiaru i możliwości uiszczenia zapłaty przez (...) S.A. za odkupiony towar w postaci pieluch P., wiedząc że sytuacja finansowa spółki uniemożliwia wywiązanie się z tego zobowiązania, a następnie zlecił odbiór towaru, za który (...) S.A. nie uiszcila zapłaty, doprowadzając w ten sposób A. W., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PHU (...), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 244 287,36 zł na jej szkodę, tj. o popełnienie czynu z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w L. została założona w dniu 4 stycznia 2010 roku. Spółka ta zajmowała się produkcją pieluch jednorazowych oraz wkładek higienicznych, a także działalnością handlową kosmetykami i artykułami toaletowymi. Od dnia 15 marca 2016 roku L. M. (1) był członkiem zarządu wskazanej spółki i pełnił funkcję wiceprezesa. Prezesem spółki (...) S.A. w okresie od dnia 1 marca 2014 roku do dnia 23 czerwca 2016 roku, była Ł. L. (1). W dniu 24 czerwca 2016 r. Ł. L. (1) złożyła pisemną rezygnację z pełnienia wskazanej funkcji. Od tego momentu L. M. (1) był jedynym członkiem zarządu (...) S.A. Funkcję wiceprezesa pełnił do dnia 28 września 2016 roku, kiedy to uchwałą Rady Nadzorczej został z tej funkcji odwołany.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Sądowego k. 14-20, kopia wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego wraz z załącznikami k. 52-87, zeznania Ł. L. (1) k. 155-156, 355-356v, częściowe wyjaśnienia oskarżonego L. M. (1) k. 200-203, 272-275)

W marcu 2016 roku spółka (...) SA reprezentowana przez Ł. L. (1) i L. M. (1) ubiegała się o dokapitalizowanie. Główny akcjonariusz w/w spółki – 7 (...) S.a.r.l. złożył pisemne oświadczenie o planowanym podniesieniu kapitału zakładowego (...) SA w wysokości 8 -10 milionów złotych w celu zapewnienia spółce aktywów obrotowych niezbędnych dla zrealizowania biznes planu i planowanych inwestycji w w/w spółce. Ostatecznie do podwyższenia kapitału zakładowego nie doszło, spółka 7 Start w maju 2016 r. zbyła swoje akcje spółce (...).

(dowód: zeznania świadka Ł. L. k. 155-156, 355-356, częściowe wyjaśnienia L. M. k. 200-203, 272-275, oświadczenie akcjonariusza i jego tłumaczenie k. 207, 255, zeznania świadka K. K. (1) k. 210, 416v-419)

Spółka (...) SA w okresie marzec –wrzesień 2016 roku była w złej kondycji finansowej. W okresie rezygnacji z funkcji ówczesnego prezesa zarządu- Ł. L. (1)– spółka zalegała z płatnościami wobec kontrahentów oraz z tytułu innych zobowiązań. Problemy finansowe spółki przekładały się na kłopoty w jej funkcjonowaniu, występowały przestoje w produkcji i w konsekwencji niemożliwe było realizowanie zamówień względem kontrahentów. Według bilansu spółki (...) SA podpisanego przez L. M. (1) na dzień 31 marca 2016 roku spółka ta miała 11.632.567,95 złotych zobowiązań, w tym kwotę 7.363.771,90 złotych zobowiązań przeterminowanych. Nadto spółka posiadała w banku (...) w C. kilkumilionowy kredyt obrotowy i starała się o wydłużenie spłaty tego kredytu z uwagi na pogarszającą się sytuację finansową. Zła kondycja finansowa spółki była także omawiana na posiedzeniach Rady Nadzorczej (...) S.A. w dniach 20 maja 2016 r. oraz 16 czerwca 2016 r., w których brał udział L. M. (1) jako członek zarządu tej spółki.

(dowód: dokumenty z SR w Częstochowie ze sprawy VIII GRp 5/16 k. 52-56,67-75,78-108, zeznania świadków K. T. k. 116-117, 353v-354v, S. G. k. 152-153, 519-520, Ł. L. (1) k. 155-156, 355- 356v, K. K. (1) k. 416v-419, 631v-632v, J. S. k. 571-574, K. S. k. 574-576, K. K. (2) k. 632v-634, pismo do banku (...) k. 208-209, częściowe wyjaśnienia L. M. k. 272-275, deklaracja współpracy (...) Bank (...) k. 451, 565, protokoły z posiedzeń Rady Nadzorczej (...) S.A. k.608-627)

Spółka (...) S.A. od grudnia 2015 roku współpracowała z firmą PHU (...) z siedzibą w B., której właścicielką jest A. W.. Współpraca ta opierała się przede wszystkim na zakupie przez PHU (...) pieluch P., których producentem była (...) S.A. i dalszej dystrybucji tego towaru. Osobami reprezentującymi PHU (...) w kontaktach handlowych byli: J. W. – dyrektor do spraw handlu oraz W. W. (1) – zastępca dyrektora do spraw handlu. Współpraca trwała nieprzerwanie do kwietnia 2016 roku, kiedy to w firmie (...) zapelniony został stan magazynowy, wobec znacznego spadku sprzedaży pieluch kupowanych od spółki (...) S.A. Z uwagi na ten przestój (...) zawiesiło współpracę z (...) S.A., Współpraca ta miała być na nowo podjęta po sprzedaży towaru zalegającego w magazynie.

W lipcu 2016 roku wiceprezes zarządu spółki (...) S.A. – L. M. (1) skontaktował się telefonicznie z dyrektorem ds. handlu firmy (...) z propozycją odkupienia od nich towaru w postaci pieluch P.. Wobec faktu, iż w okresie tym J. W. przebywał na urlopie sprawę przekazał swojemu zastępcy tj. W. W. (1). L. M. (1) ponownie przedstawił propozycje odkupienia pieluch W. W. (1), wskazując, iż ma na ten towar nabywcę a brakuje mu na magazynie takiego towaru. Strony uzgodniły ponadto, iż po odebraniu pieluch z magazynu (...) i wystawieniu faktur korygujących przez (...) S.A. do poprzednich faktur sprzedażowych wystawionych na (...) –Hurt, nastąpi zapłata za towar. L. M. (1) zobowiązał się zapłacić za towar w formie przelewu wykonanego najpóźniej do dnia 29 lipca 2016 roku, tj. w terminie 7 dni. Oskarżony nie poinformował wówczas W. W. (1) o problemach (...) S. A., wręcz przeciwnie- zapewniał go, że zapłata nastąpi w ciągu tygodnia. Po tej rozmowie i ustnych uzgodnieniach dalsze szczegóły, w tym logistyczne, były prowadzone w formie e-mailowej przez pracownika H. – M. D. – specjalistę do spraw controlingu i pracownika (...).

Stosownie do wcześniejszych uzgodnień, w dniu 21 lipca 2016 roku trzy samochody transportowe spółki zgodnie ze zleceniami spedycyjnymi nr 9/07/2016, nr 10/07/2016 oraz zleceniem dla (...) SA zostały podstawione pod magazyn PHU (...) i odebrały towar w postaci pieluch P.. W dniu 22 lipca 2016 roku towar ten został rozładowany na magazynie (...) SA i w dalszej kolejności przepakowany i wysłany do kontrahenta z Ukrainy tj., (...) Company (...) zgodnie z fakturami: (...)98/16 z dnia 26 lipca 2016 roku – uiszczona w dniu 8 sierpnia 2016 roku, (...)101/16 z dnia 3 sierpnia 2016 roku - uiszczona w dniu 11 sierpnia 2016 roku oraz (...)103/16 z dnia 22 sierpnia 2016 roku – uiszczona w dniu 5 września 2016 roku.

W dniu 22 lipca 2016 roku spółka (...) SA wystawiła faktury korygujące dla PHU (...) o numerach:

- (S) (...),

- (S) (...),

- (S) (...),

- (S) (...), w których oznaczony został termin płatności na dzień 21 sierpnia 2016 roku. Faktury łącznie opiewały na kwotę 244.287,36 złotych.

Wskazany w tych fakturach termin płatności różnił się znacznie od terminu uzgodnionego telefonicznie pomiędzy L. M. (1) a W. W. (1) i J. W.. Dlatego też W. W. (1) ponownie skontaktował się telefonicznie z L. M. (1), który zapewniał go, iż na fakturze został wpisany standardowy termin, ale płatność zostanie dokonana w terminie uzgodnionym w czasie wcześniejszych rozmów, najpóźniej do końca lipca 2016 roku. Jednakże po upływie określonego ustnie terminu zapłaty PHU (...) nie odnotowała nadal wpływu środków z (...) SA. W tej sytuacji zarówno J. W., jak i W. W. (1) próbowali skontaktować się z L. M. (1), który nie odbierał połączeń. W. W. (1) nawiązał telefoniczny kontakt z działem (...) spółki (...) i ponaglał ich o zapłatę za odebrany towar. Pracownica księgowości, specjalista do spraw obsługi klienta – K. T. – poinformowała W. W. (1), iż zlecenie płatności wydaje członek zarządu, czyli L. M. (1), a bez jego dyspozycji – co nie nastąpiło na tamtą chwilę - nie może dokonać przelewu. Po upływie terminu zapłaty określonego w fakturach korygujących W. W. (1) po raz kolejny skontaktował się z L. M. (1) w sprawie dokonania płatności za odebrany towar i ponownie uzyskał zapewnienie, że zapłata zostanie uiszczona, gdyż kontrahent H. już zapłacił za dostarczone pieluchy. Wpłata taka jednak nie nastąpiła ze strony spółki (...) SA. W tym czasie pogłębiały się problemy (...) S.A., wstrzymano produkcję, nie było sprzedaży, spółka zalegała z płatnościami i miała poważne trudności z płynnością finansową.

(dowód: informacja z Centralnej Ewidencji o Działalności Gospodarczej k. 4, kserokopie faktur korygujących k.7-10, faktury i dowody przyjęcia na magazyn towaru k. 35-42, dowody zapłaty za towar k. 43-44, informacja spółki (...) S.A. k. 119-123, zlecenia spedycyjne k. 124-126, kserokopie faktur korygujących k. 127-134, faktury dla ukraińskiego kontrahenta k. 135-137, zeznania świadków A. W. k. 24-27, 275v-276, zeznania J. W. k. 142-143v, 276v-278, W. W. (1) k. 145-147, 278-280, K. T. k. 116-117, 353v-354v, S. G. k. 152-153, 519-520, Ł. L. (1) k. 155-156, M. D. k. 158-159, 356v-357v, K. K. (1) k. 416v-419, 631v-632v częściowe wyjaśnienia L. M. k. 200-203, 272-275, wykaz połączeń W. W. k. 322-337v)

Przed dniem 21 lipca 2016 roku, tj. przed odebraniem przez spółkę (...) SA od firmy PHU (...) towaru w postaci pieluch P., w dniu 14 lipca 2016 roku została zawarta pomiędzy (...) SA z siedzibą w W. – firmą będącą wierzycielem (...) SA, a spółką (...) Firm SA z siedzibą w P. umowa dotycząca przygotowania wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego (...) SA. Kierownikiem projektu został licencjonowany doradca restrukturyzacyjny nr 689 – A. G. (1). Na podstawie tej umowy (...) Firm SA miała do dnia 20 lipca 2016 roku spowodować, aby spółka (...) przygotowała komplet niezbędnych dokumentów tj. sprawozdanie finansowe na dzień 30 czerwca 2016 roku, wykaz wierzytelności wraz z informacją o zabezpieczeniach i postępowaniach egzekucyjnych oraz prognozę wyników na koniec 2016 roku. A. G. (1) kontaktował się w tej sprawie z wiceprezesem (...) SA tj. L. M. (1) także przed dniem 21 lipca 2016 roku. W wyniku działań A. G. (1) w dniu 11 sierpnia 2016 roku został sporządzony wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego wniesiony do Sądu Rejonowego w Częstochowie VII Wydział Gospodarczy w dniu 17 sierpnia 2016 roku. Postanowieniem tegoż Sądu z dnia 29 sierpnia 2016 roku w sprawie VIII GR 9/16 zostało otwarte przyspieszone postępowanie układowe dla (...) SA i ustanowiono nadzorcę sądowego w osobie A. G. (1) z (...) Firm SA. Postanowienie to zostało doręczone wierzycielom w/w spółki, w tym firmie PHU (...) wraz z informacją, iż w postępowaniu tym należy ubiegać się o spłatę długu. Wierzytelność (...) została ujęta w planie restrukturyzacyjnym zatwierdzonym przez Sąd Rejonowy w Częstochowie. Należność wobec PHU (...) z tytułu niezapłaconych korekt faktur nie została uiszczona.

L. M. (1) został ostatecznie dowołany z funkcji wiceprezesa spółki (...) SA uchwałą Rady Nadzorczej z dniem 28 września 2016 roku.

(dowód: informacja o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego dla (...) k. 5-6, wydruk z Monitora Sądowego i Gospodarczego k. 28, dokumenty ze sprawy SR w Częstochowie VIII Gr 5/16 k. 52-113, 379-407, umowa o świadczenie usług (...) SA z (...) Firm SA k. 165-166, wydruk korespondencji emailowej do L. M. k. 167, oraz od A. G. k. 493-501, wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego k. 168-171, częściowe wyjaśnienia L. M. k. 200-203, 272-275, zeznania świadków A. G. (1) k. 163-163v, 502-507, K. K. (1) k. 210-210v, K. K. (2) k. 632v-634416v-419, uchwała Rady Nadzorczej k. 212, pismo (...) SA k. 534-545, 602-607)

L. M. (1) na stałe zamieszkuje w W., posiada wyższe wykształcenie, z zawodu jest inżynierem elektrykiem. Jest osobą rozwiedzioną, ojcem jednego dziecka w wieku 28 lat, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Obecnie pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. i uzyskuje z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości 15.000 złotych. Posiada nadto majątek w postaci motocykla B., jest współwłaścicielem samochodu osobowego marki H. (...). Był także właścicielem mieszkania o pow. 45 m2 położonego w W., które aktem darowizny przekazał synowi. Jest osobą zdrową, nie leczoną psychiatrycznie. Dotychczas nie był karany sądownie.

(dowód: dane o karalności k. 162, 267, 424, 601, pismo z Urzędu Miasta Stołecznego W. z wypisami z rejestru gruntów i lokali k. 175-179, treść księgi wieczystej k. 186-197, wyjaśnienia L. M. k. 271v, dane osobowe k. 220, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. k. 233-235).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody oraz o pozostałe dowody w postaci : wiadomość emialowa dotycząca wierzytelności (...) k. 29, dowody przelewów z (...) –Hurt do H. k. 43-44, potwierdzenie przelewu z (...) do (...) k. 270, dokumenty z akt SO w Warszawie XVI GNc 1146/16 k. 297-317, wiadomości sms do L. M. od pokrzywdzonych k. 338-339, wydruk ze stanu magazynu (...) k. 340, wydruki

korespondencji e-mail K. K. k. 577-578, wydruki korespondencji e-mail Ł. L. k. 579-583, umowa o świadczenie usług menadżerskich L. M. k. 584- 591, wydruk z Monitora Sądowego k. 592.

Oskarżony **L. M. (1)** zarówno w trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przed Prokuratorem wyjaśnił, iż w momencie podjęcia przez niego pracy w spółce (...) S.A. w dniu 15 marca 2016 roku sytuacja finansowa spółki nie była stabilna, ale wraz z ówczesnym prezesem – Ł. L. (1) zabiegali o dokapitalizowanie firmy. Wskazał, iż spółka dostała zapewnienie od głównego akcjonariusza – 7 (...) S.a.r.l. o podniesieniu kapitału spółki w wysokości 8-10 milionów złotych. Oskarżony podniósł, iż zapewnienie akcjonariusza było na tyle istotne, że na tej podstawie starali się o przedłużenie spłaty kredytu w banku (...) i prowadzili w tym kierunku rozmowy z przedstawiciela banku. L. M. (1) wskazał ponadto, iż odkupienie pieluch od firmy (...) wynikało z informacji jakie uzyskał od pracownika (...) SA – M. D. - o zaleganiu na stanie tej firmy pieluch zakupionych uprzednio od spółki (...), a brakiem takiego asortymentu na ich magazynach. Ta sytuacja zainicjowała rozmowy z przedstawicielami K.-Hurtu - J. i W. W. (1) dotyczące odsprzedaży pieluch marki P.. Po wstępnych uzgodnieniach resztą szczegółów zajmowali się pracownicy obu firm. Oskarżony nie pamiętał szczegółów transakcji. Nadto wyjaśnił, iż na początku sierpnia 2016 roku dowiedział się, że firma (...) z P. dokona restrukturyzacji spółki (...) SA i od tej chwili pracował nad wnioskiem o restrukturyzację spółki, który finalnie został złożony w sadzie w Częstochowie w dniu 17 sierpnia 2016 roku. Oskarżony wskazał, iż Sąd przyjął postępowanie układowe i został wyznaczony dla spółki nadzorca sądowy. L. M. (1) podniósł, iż po przyjęciu postępowania układowego przez Sąd nie mógł już dokonać zapłaty za faktury firmie PHU (...), ani regulować żadnych wcześniejszych zobowiązań. Podał nadto, iż plan restrukturyzacji wynikał zaś z braku obiecanego dokapitalizowania spółki (k.200-203).

W toku przesłuchania na rozprawie przed Sądem oskarżony ponownie nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia pokrywające się ze złożonymi uprzednio w postępowaniu przygotowawczym. Wskazał ponadto, iż w rozmowach z przedstawicielem K.-Hurtu – W. W. (1) ustalili jedynie samą odsprzedaż pieluch P. i termin płatności, który miał wynosić 30 dni. Potwierdził w całości złożone uprzednio wyjaśnienia i podkreślił iż nie miał zamiaru nikogo oszukać, gdyż liczył na dokapitalizowanie spółki przez głównego akcjonariusza i chciał zapłacić za odebrany towar. Oskarżony wyjaśnił nadto, iż spółka (...) miała wprawdzie w tamtym momencie zaległe zobowiązania wobec innych wierzycieli, ale były one w miarę możliwości, choć częściowo regulowane. Wskazał, iż odkupienie towaru od (...) wynikało z faktu, że spółka (...) miała zagranicznego klienta z Ukrainy na ten asortyment, a nie posiadała na stanie wystarczającej ilości towaru. Nie pamiętał okoliczności ceny sprzedaży pieluch na Ukrainę, ani terminu jej dostawy, czy płatności. Nie posiadał wiedzy czy na koncie H. przed dniem złożenia wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego były środki finansowe na pokrycie zobowiązania wobec (...). Oskarżony wyjaśnił nadto, iż pierwszy kontakt z firmą (...) z P., która zajęła się restrukturyzacją (...) SA miał w lipcu 2016 roku. Wskazał, iż firma (...) była ujęta w planie układowym jako wierzyciel i głosowała za przyjęciem takiego układu (k.272-275).

W dalszej fazie postępowania sądowego oskarżony podkreślił, iż na pewno nie umawiał się z W. W. (1) na zapłatę za odkupiony towar w ciągu 7 dni. Wskazał, iż od początku rozmów była mowa o 30-dniowym terminie płatności. Zaprzeczył ponadto, by już w czerwcu 2016 roku miał przygotowywać się do założenia wniosku o upadłość lub sanację spółki (...) (k.280,594).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego L. M. (1) są w ocenie Sądu częściowo wiarygodne.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia L. M. (1) odnoszące się do faktu i okresu zatrudnienia oraz pełnionych obowiązków w firmie (...) S.A. co do prowadzonych rozmów z głównym akcjonariuszem dotyczących dokapitalizowania oraz rozmów z bankiem (...) dotyczących wydłużenia okresu kredytowania, nadto co do faktu rozmów telefonicznych z W. W. (1) w przedmiocie wstępnych uzgodnień co do odkupienia pieluch. Za polegające na prawdzie uznano także tę część wyjaśnień oskarżonego, w których przyznaje, iż kondycja (...) spółki (...) nie była stabilna, że spółka potrzebowała zastrzyku gotówki i dokapitalizowania, na które on jako członek zarządu bardzo liczył. Nadto przymiotem wiarygodności obdarzono jego wyjaśnienia w zakresie, w jakim potwierdza fakt złożenia wniosku

o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego do sądu i przedstawia skutki z tym związane. Zdaniem sądu w tej części wyjaśnienia oskarżonego są prawdziwe i korespondują z pozostałym zebrany w sprawie i uznany za wiarygodny materiałem dowodowym.

W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, m.in. w tej części, w jakiej przerzuca ciężar odpowiedzialności za zaistniałą sytuację na głównego akcjonariusza (...) S.A., który nie wywiązał się z obietnicy dokapitalizowania spółki. Za niewiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia L. M. (1) w zakresie w jakim podaje, iż nie miał świadomości braku możliwości wywiązania się z zapłaty zobowiązania wobec PHU (...) i zamierzał uiścić należność wobec tego wierzyciela, co ostatecznie nie było możliwe z uwagi na przyjęcie postępowania układowego przez Sąd, jak również wyjaśnienia odnoszące się do ustalonego z przedstawicielami (...) terminu płatności za odebrany od w/w firmy towar w postaci pieluch.

Wyjaśnienia oskarżonego w tej części pozostają w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a zwłaszcza uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków W. W. (1) i J. W., pracownikami spółki (...) S.A., zeznaniami K. K. (1) oraz dowodami nieosobowymi. Wyjaśnienia te w ocenie Sądu stanowią wyłącznie wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony, mającej na celu zminimalizowanie jego odpowiedzialności i dążenie do uniknięcia kary.

Sąd dał w całości wiarę złożonym w toku prowadzonego postępowania zeznaniom świadków, którzy reprezentowali firmę PHU (...), tj. J. W. i W. W. (1). Ich zeznania są logiczne, konsekwentne, stanowcze i wewnętrznie spójne, a nadto wzajemnie się uzupełniają. Zeznania tych świadków korelują także z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania A. W. – właścicielki firmy (...). Świadek co prawda nie uczestniczyła w żaden sposób w transakcji odkupienia pieluch P., a jej zeznania opierają się w całości na relacjach przekazanych jej przez zaangażowanych w rozmowy z L. M. (1) dyrektora i zastępcy dyrektora do spraw handlu w jej firmie, to jednak wzajemna spójność tych zeznań i jednolitość z zeznaniami wskazanymi wyżej świadków przekonuje Sąd o ich szczerości. Wskazani świadkowie potwierdzili fakt nawiązania współpracy ze spółką (...) SA i zakupów pieluch od tej spółki. Zeznawali na okoliczność przeprowadzanych rozmów i uzgodnień telefonicznych z L. M. (1) oraz innym pracownikiem (...) SA dotyczących odkupienia przez te spółkę towaru od (...), odebrania pieluch oraz wystawienia faktur korygujących. Świadek W. W. (1) dodatkowo kategorycznie odniósł się co do uzgodnień na temat terminu płatności za odebrany towar i wskazał, iż oskarżony zobowiązywał się dokonać zapłaty w terminie 7 dni od wystawienia faktur korygujących tj. od dnia 22 lipca 2016 roku. Świadkowie potwierdzili nadto, iż płatność za faktury korygujące ze strony (...) SA nie nastąpiła, a ich wiarygodność została ujęta w przyjętym przez Sąd planie układowym. Zeznania powołanych świadków korelują także z dowodami nieosobowymi oraz zeznaniami świadków K. T., M. D..

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadków - ówczesnych pracowników firmy (...) SA, tj. K. T. – specjalisty ds. obsługi klienta, S. G. – zastępcy głównego księgowego i M. D. - specjalisty ds. controllingu. Zeznania tych świadków są spójne, stanowcze i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadkowie ci wskazywali na brak płynności finansowej i kłopoty z realizacją zobowiązań wobec wierzycieli przez spółkę (...) SA w okresie bezpośrednio poprzedzającym dokonanie przedmiotowej transakcji z pokrzywdzoną firmą (...). Dodatkowo świadek K. T. potwierdziła fakt przeprowadzonych z W. W. (1) rozmów telefonicznych dotyczących płatności za faktury korygujące.

Oceniając zeznania świadka Ł. L. (1) Sąd przyznał im walor wiarygodności w całości, gdyż zeznania te korespondują z zebrany materiałem dowodowym zarówno osobowym jak i nieosobowym. Świadek potwierdziła fakt zapewnienia głównego akcjonariusza spółki o dokapitalizowaniu, okoliczności rozmów z (...) Bankiem (...) oraz niestabilności finansowej spółki. Nie miała natomiast wiedzy odnośnie okoliczności zawieranej transakcji przez oskarżonego z PHU (...), gdyż w tym czasie będąc już w okresie wypowiedzenia przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka A. G. (1), który był początkowo kierownikiem projektu restrukturyzacyjnego spółki (...), a następnie został ustanowiony przez Sąd nadzorcą sądowym po otwarciu przyspieszonego postępowania

układowego. Zeznania tego świadka są logiczne, spójne, konsekwentne i korelują z zebraniem materiałem dowodowym, w tym z częścią uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego. Zeznania tego świadka są istotnym źródłem dowodowym, na którym Sąd oparł ustalenia faktyczne, gdyż świadek ten jako osoba obca zarówno dla oskarżonego, jak i dla pokrzywdzonej i niezwiązana z żadną z firm, nie miał powodów, aby bezpodstawnie obciążać L. M. (1). A. G. (1) potwierdził fakt zlecenia mu przygotowania restrukturyzacji z uwagi na złą sytuację finansową spółki (...) S.A., związanych z tym kontaktów z oskarżonym, jego relacja w tym zakresie znajduje odzwierciedlenie także w znajdujących się w aktach sprawy dowodach z dokumentów.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków J. S. i K. S. - przedstawicieli oraz pracowników banku (...) w C.. Świadkowie Ci zeznawali na okoliczność przebiegu negocjacji o restrukturyzację finansowania kredytu w w/w banku przez spółkę (...). Zeznania te są logiczne, jasne, nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, są zgodne z pozostałymi dowodami, na których Sąd oparł ustalenia faktyczne. Treść zeznań wskazanych świadków nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Przymiotem wiarygodności obdarzono także zeznania świadka K. K. (1) - obecnego prezesa zarządu spółki (...) SA, który potwierdził fakt pełnienia przez oskarżonego funkcji wiceprezesa w /w spółce do dnia 28 września 2016 roku. Świadek wskazał także, iż spółkę przejął w bardzo złej sytuacji finansowej, kiedy znajdowała się ona w restrukturyzacji. Potwierdził także fakt kontaktów oskarżonego z A. G. (1) przed dniem 21 lipca 2016 roku. Powoływał się przy tym na pozyskanie takich wiadomości zarówno od L. M. (1), jak też w związku z osobistym jego uczestnictwem w spotkaniach z A. G. (1) dotyczących restrukturyzacji spółki (...). Jego zeznania ponadto wskazują na kłopoty (...) spółki (...) jeszcze przed datą pobrania pieluch od PHU (...) oraz na świadomość oskarżonego co do braku możliwości uiszczenia zapłaty za ten towar. Świadek potwierdził nadto, iż zaległe zobowiązanie wobec K.-Hurtu zostało objęte układem restrukturyzacyjnym i nie zostało uiszczone. Zeznania te nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, są logiczne, konsekwentne, korelują z zeznaniami pozostałych pracowników spółki (...) SA a nadto znajdują potwierdzenie w dowodach pozaosobowych – zwłaszcza w załączonych protokołach z posiedzeń Rady Nadzorczej (...) SA.

Za polegające na prawdzie Sąd uznał także w całości zeznania świadka K. K. (2)- członka Rady Nadzorczej Spółki (...) S.A. Zeznania te są rzeczowe, zgodne z relacją przedstawioną przez świadka K. K. (1), jak również korelują z zeznaniami pokrzywdzonych, dowodami nieosobowymi. Potwierdzają fakt istnienia problemów związanych z płynnością finansową w spółce (...) oraz z regulowaniem zobowiązań już w I kwartale 2016 roku. W swoich zeznaniach świadek wskazała, iż oskarżony na zebraniach Rady Nadzorczej sygnalizował fakt potrzeby restrukturyzacji spółki, wskazywał, iż postępowanie sanacyjne będzie prowadziła firma (...).

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w sprawie i powołane jako podstawa ustalenia stanu faktycznego dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony, brak jest podstaw do podważania ich autentyczności i rzetelności.

Omówione powyżej dowody dają pełny obraz zdarzenia, zgodny z zasadami wiedzy ogólnej, jak również z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego. Dysponując tak zgromadzonym materiałem dowodowym Sąd zyskał pełne przekonanie co do okoliczności popełnienia przedmiotowego czynu. Oczywisty w ocenie Sądu jest sam fakt jego popełnienia, istnieją wystarczające podstawy, aby jego popełnienie przypisać oskarżonemu, wyjaśnione zostały także elementy przedmiotowe i podmiotowe rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Na podstawie tak poczynionych ustaleń Sąd nie miał też wątpliwości co do winy L. M. (1).

Czyn przypisany oskarżonemu L. M. (1) wyczerpuje dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk.

Przestępstwo oszustwa z art. 286 § 1 k.k. polega na podjętym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem działania sprawcy w przypadku tego przestępstwa jest osoba oszukana przez niego oraz mienie, które sprawca od niej uzyskuje. Od strony podmiotowej

do dokonania przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wymagane jest wprowadzenie w błąd (lub wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania- oszustwo bierne) oraz doprowadzenie tymi sposobami innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, zaś wyzyskanie błędu polega na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących, niezgodnych z rzeczywistością, opinii lub wyobrażeń osoby pokrzywdzonej. Ponadto osoba oszukana dobrowolnie oddaje swoje mienie sprawcy, a nie traci mienie wbrew swej woli (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 27.10.1986 r., (...) 134/86, OSNPG 1987, nr 7). Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na decyzję pokrzywdzonego o rozporządzeniu mieniem, a zwłaszcza okoliczności decydującej o tym, że dokonane przez pokrzywdzonego rozporządzenie mieniem jest dla niego niekorzystne. (vide: Bogusław Michalski „Przestępstwa przeciwko mieniu. Komentarz”, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1999 r.).

Przestępstwo to można popełnić jedynie z winy umyślnej, z kierunkowym zamiarem bezpośrednim. Elementy przedmiotowe oszustwa muszą być objęte nie tylko świadomością, ale i wolą sprawcy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd ustalił, iż L. M. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 286 § 1 kk. Dokonując bowiem odkupienia od (...) towaru w postaci pieluch wraz z deklaracją zapłaty w terminie 7 dni za wydany towar w sytuacji, gdy wiedział, iż spółka (...) SA, w ramach której, jako członek zarządu działał, nie ma środków finansowych na zapłatę zobowiązania, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PHU (...). Oskarżony swoim działaniem, tj. zapewnieniami o zamiarze i możliwościach uiszczenia zapłaty za wydany towar w ustalonym terminie, wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) w osobach J. W. dyrektora ds. handlu i W. W. (1)- zastępcy dyrektora ds. handlu. Jak ustalono powyżej oskarżony miał wówczas pełną świadomość faktu, iż spółka nie dysponuje kapitałem obrotowym tj. nie posiada gotówki na zapłatę zobowiązania wobec (...) i nie jest to stan przejściowy. Oskarżony wiedział, iż nie nastąpiło dokapitalizowanie spółki, ponadto na zamiar oszustwa wskazuje także fakt, iż otrzymując już w pierwszej połowie sierpnia częściową zapłatę od kontrahenta z Ukrainy, któremu sprzedał przedmiotowe pieluchy, nie dokonał chociażby częściowej zapłaty należności na rzecz (...), unikał kontaktu z przedstawicielami pokrzywdzonej firmy, przestał odbierać telefony.

Treść artykułu 294 § 1 k.k. stanowi natomiast, iż kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 278 § 1 lub 2, art. 284 § 1 lub 2, art. 285 § 1, art. 286 § 1, art. 287 § 1, art. 288 § 1 lub 3, lub w art. 291 § 1, w stosunku do mienia znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Pojęcie mienia znacznej wartości wyjaśnia artykuł 115 § 5 k.k. zgodnie, z którym jest to mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000 złotych. Wobec faktu, iż oskarżony doprowadził A. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 244.387,36 złotych, przyjęcie kwalifikacji w związku z art. 294 § 1 kk jest w pełni uzasadnione.

Strona podmiotowa czynu przypisanego L. M. (1) cechowała się umyślnością, w formie zamiaru bezpośredniego, gdyż oskarżony –jak to wyżej wskazano- miał pełną świadomość złej kondycji (...) spółki (...), a co za tym idzie nie miał ani możliwości ani zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, wobec braku środków na dokonanie płatności.

Stopień winy oskarżonego należy ocenić jako znaczny, gdyż miał on możliwość zachowania zgodnego z prawem, nie został do niego zmuszony przez żadne, zasługujące na usprawiedliwienie okoliczności. Podobnie trzeba ocenić stopień społecznej szkodliwości tego czynu, zwłaszcza biorąc pod uwagę, fakt iż wykorzystywał on zaufanie kontrahenta, z którym uprzednio współpracował, a nieuiszczone przez niego faktury opiewają na kwotę znacznej wysokości.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi z art. 53 § 1 i 2 k.k., a w szczególności stopniem winy i społecznej szkodliwości czynu. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy brać pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacie zamiaru, motywacje sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich

naruszenia. Sąd rozważał także charakter sprawy i jego warunki osobiste, jak również przeanalizował dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Sąd miał na względzie zarówno okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano wcześniejszą niekaralność oskarżonego.

Z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę fakt, iż działania oskarżonego były zaplanowane i przemyślane, a ich celem było osiągnięcie korzyści majątkowej. Nadto czyn oskarżonego godził w ważne dobro prawne jakim jest mienie i wyrządził szkodę w znacznej wysokości.

Karą współmierną i dającą zarazem zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości jest tylko taka kara, która uwzględnia wszystkie dyrektywy jej wymiaru i stanowi dla sprawcy zasłużoną dolegliwość za naruszenie dóbr pozostających pod ochroną prawa. W ocenie Sądu adekwatną wobec oskarżonego jest kara roku pozbawienia wolności.

Jednocześnie uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego, fakt, iż prowadził ustabilizowany tryb życia, zważywszy na jego właściwości i warunki osobiste Sąd uznał za niecelowe orzekanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności i skorzystał z warunkowego zawieszenia jej wykonania przyjmując, iż tak orzeczona kara spełni stawiane jej cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Sąd uznał, iż proces resocjalizacji oskarżonego może odbywać się w warunkach wolnościowych, a pomimo niewykonania kary zapobiegnie powrotowi do przestępstwa oskarżonego. Ustalony na 3 lata okres próby będzie zaś wystarczający do zweryfikowania trafności postawionej wobec L. M. (1) pozytywnej prognozy kryminologicznej. Nadto nad prawidłowym przebiegiem okresu próby oskarżonego czuwać będzie fakt zobowiązania go na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk do informowania Sądu o przebiegu okresu próby poprzez składanie pisemnych sprawozdań raz na trzy miesiące. Wprowadzenie tego obowiązku podyktowane zostało potrzebą zmotywowania L. M. (1) do poprawnego zachowania zgodnego z porządkiem prawnym.

Jednocześnie, aby uświadomić oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw z chęci zysku i aby odczuł on dolegliwość kary - Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł wobec L. M. (1) karę grzywny. Liczbę stawek dziennych Sąd ustalił na poziomie 300 stawek. W ocenie Sądu ilość stawek dziennych jest współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony. Ustalając natomiast wysokość stawki dziennej na kwotę 30 złotych Sąd wziął pod uwagę – w myśl art. 33 § 3 k.k. – kryteria związane z warunkami osobistymi i majątkowymi oskarżonego oraz możliwościami zarobkowymi. Tak wymierzona kara grzywny sprawi, że oskarżony odczuje finansową dolegliwość kary, co powinno wpłynąć na jego zachowanie i skłonić do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

W ocenie Sądu orzeczona kara nie przekracza stopnia winy oskarżonego i jest współmierna do znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Tak ukształtowana kara w ocenie Sądu w sposób prawidłowy wpłynie na proces resocjalizacji oskarżonego, wzmacniając w nim poczucie odpowiedzialności za własne postępowanie oraz pozwalając na ukształtowanie się przekonania o nieopłacalności podejmowania zachowań naruszających normy prawne. Równocześnie wypełni ona potrzeby w zakresie prewencji generalnej, uświadamiając społeczeństwu, iż dokonywanie tego rodzaju czynów, spotykać się będzie ze sprawiedliwą reakcją karną i stanowić będzie wyraźny sygnał dla potencjalnych sprawców, że przestępcze działania skierowane przeciwko mieniu - spotykają się ze stanowczą reakcją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości.

Dodatkowo będąc zobligowanym treścią art. 46 § 1 kk oraz wnioskiem pełnomocnika pokrzywdzonego, Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego tj. A. W. w kwocie 244.287,36 złotych. Równocześnie, orzekając obowiązek naprawienia szkody wobec L. M. (1) Sąd zastrzegł, iż świadczenie to stanowi zobowiązanie solidarne ze zobowiązaniem na rzecz A. W., które ciąży na spółce (...) SA i objęte zostało postępowaniem restrukturyzacyjnym z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 29 sierpnia 2016 roku w sprawie VIII GR 9/16. Z zeznań pokrzywdzonej oraz świadków J. W. i W. W. (1), a także dokumentów z akt postępowania restrukturyzacyjnego wynika, iż A. W. nie otrzymała żadnej kwoty z tytułu zapłaty za faktury korygujące od spółki (...) SA. Kwota 92931,30 złotych, która miała być odliczona od zaległej należności została bowiem uiszczona ostatecznie

przez (...) na rzecz faktora spółki (...) tj. (...) SA w W. zgodnie z prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 28 października 2016 roku wydanym w sprawie XVI GNc 1146/16 przez Sąd Okręgowy w W..

Podzielając pogląd, iż możliwość nałożenia solidarnego obowiązku naprawienia szkody nie jest ograniczona z powodu orzeczenia o naprawieniu szkody przez inne sądy w prawomocnych wyrokach cywilnych lub karnych, bowiem solidarna odpowiedzialność współsprawców przestępstwa istnieje niezależnie od tego czy odpowiadając oni jako oskarżeni w tym samym postępowaniu, czy też o ich odpowiedzialności rozstrzyga się w innych postępowaniach (tak SA w Katowicach – wyr. z 24.04.2015 r. II Aka 71/15), Sąd uznał, iż orzeczony wobec L. M. (1) obowiązek naprawienia szkody stanowi zobowiązanie solidarne ze zobowiązaniem wobec A. W. ciążącym na (...) SA objętym układem przyjętym i zatwierdzonym postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 stycznia 2017 roku. Lista wierzytelności zatwierdzona w postępowaniu układowym jest bowiem tytułem egzekucyjnym i jakakolwiek wpłata dokonana przez (...) SA na rzecz A. W. od dnia wyroku na poczet tego zobowiązania zwalnia L. M. (1) w odpowiedniej części z orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.

W odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w pkt V wyroku wskazać należy, iż w przypadku reprezentowania oskarżyciela posiłkowego przez pełnomocnika z wyboru, w sytuacji gdy nie złożono faktury lub paragonu potwierdzających uiszczenie wydatków, podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego od oskarżonego stanowi stawka minimalna, która za reprezentowanie strony w postępowaniu przygotowawczym objętym śledztwem wynosi 600 złotych, a przed sądem okręgowym orzekającym w I instancji wynosi 1200 złotych powiększone o 20% za każdy dodatkowy termin (zgodnie z § 11 ust 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 w zw. z ust. 7 oraz § 16 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Dz.U. z 2015, poz. 1800 w zw. z art. 627 kpk).

Sąd zgodnie z treścią art. 627 kpk zasądził od L. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1980 złotych tytułem opłat oraz kwotę 1414,57 złotych tytułem zwrotu wydatków.

Mając powyższe na względzie i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.